הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך · ספר עבודה

# חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות ביאת מקדש

רבי יוסף באב"ד

**ספריית אור ברסלב** · or-breslev.co.il

# חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות ביאת מקדש

רבי יוסף באב"ד

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-ומקורים-מבעל-מנחת-חינוך-על-משנה-תורה-הלכות-ביאת-מקדש/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

# תוכן העניינים

**פרק ב** ..... 4
הלכה ד ..... 4
הלכה יא ..... 4
**פרק ג** ..... 4
הלכה יח ..... 4
**פרק ה** ..... 4
הלכה ג ..... 4
הלכה ד ..... 4
הלכה ה ..... 4
הלכה ו ..... 5
הלכה י ..... 5
**פרק ט** ..... 5
הלכה ז ..... 5
הלכה טו ..... 5

## פרק ב

### הלכה ד

**בכ"מ**, או להשתחות מותר. נ"ב עיין בס' החינוך מצוה קפ"ד פ' אחרי שהוא נמשך תמיד אחר רבינו. ונראה שם שדעת רבינו אף להשתחות לוקה ע"ש:

### הלכה יא

**האבל אינו משלח**. נ"ב במס' מ"ק דף ט"ז ע"ב גבי והצרוע ע"ש מוכח דכ"ג אבל משלח קרבנותיו ומקריבם ע"ש. ורבינו סתם דבריו. ואפשר דנשמע מדברי רבינו לעיל דכ"ג מקריב אונן. מ"מ הו"ל לפרש דד"ז ג"כ אינו נוהג בכ"ג ע"ש בגמ' ובפירש"י:

**בא"ד כל שבעה. נ"ב הא דאבל אינו משלח קרבנותיו הוא דאורייתא אך הא דאינו משלח כל ז' לדעת רבינו דאבילות מה"ת אינו רק ביום ראשון ושאר ימים אינו נוהג כלל מה"ת. הא דאינו משלח קרבנותיו כל ז' ג"כ אינו רק מדרבנן וצ"ע**:

## פרק ג

### הלכה יח

**ונכנס למקדש במזיד**. נ"ב משמע אחר שטבל אע"פ שלא העריב שמשו אין מכין והיינו באוכלין ומשקין טמאין. אבל הטמא באה"ט של דבריהם אפי' טבל ולא העריב שמשו מכין אותו כמבואר בהל' שאה"ט פ"ט ה"א ופ"י יעיי"ש:

## פרק ה

### הלכה ג

**בכ"מ**, היסח דעת מבואר שם. נ"ב כן מפורש להדיא בירושלמי ביומא פ"ג דפוס דעסא דף ז' דאפי' מתנמנם צריך קידוש ידים ורגלים ע"ש:

### הלכה ד

**לעזרה לעבודה**. נ"ב עיין בלח"מ פ"ד מח"כ שהאריך בדברי הר"מ שבכאן ע"ש:

### הלכה ה

**וכל המטיל מים טעון קידוש ידים ורגלים**. נ"ב פשוט דבהטיל מים עבודתו מחוללת אבל באמת בגמ' יומא דף ל' משמע דוקא בשפשף אבל לא שפשף א"צ אף לכתחילה לקדש ידיו ועיין ב"י א"ח סי' ז' ובב"ח שם. ומ"מ לפסול עבודתו בלא שפשוף ודאי אינו פוסל וצ"ע למה השמיט רבינו זה:

### הלכה ו

**נטמאו ידיו מטבילן**. נ"ב צ"ע דהא כתב רבינו פ"ח מהל' שאה"ט ה"ו דאין טומאת ידים במקדש ולמה כתב כאן דצריך להטביל אותם ודוק:

### הלכה י

**מאחד מכלי השרת**. נ"ב עיין זבחים דף י"ט ע"ב. ועיין בכ"מ הל' י"ג פ"ז ועיין צ"ק:

**בא"ד מכלי השרת. נ"ב דע דרבינו לא הביא דאין מקדשין מכנו והוא מבואר בזבחים דף ק"ב אע"פ שהוא כלי שרת עיי"ש ומעטיה קרא. וצ"ע על השמטת רבינו**:

## פרק ט

### הלכה ז

**והוציאן לחוץ מותר לזר להדליקן**. נ"ב תמהני על הר"מ והראב"ד ועל הנושאי כלים שלא הביאו דברי הת"כ סוף פ' אמור דדרש מקרא דיערוך את הנרות לפני ה' שלא יתקן מבחוץ ויכניס ע"ש. והביאו ג"כ הרמב"ן ס"פ אמור ואיך התירו להדליק מבחוץ והוא פלא וצע"ג:

### הלכה טו

**השכור**. נ"ב מיין דוקא אבל בשאר דברים המשכרים אין מחלל עבודה כמבואר בפ"א: